

பெருமாள் முருகன் சிறுகதைகளில் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள்

போ. பிரபா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அருள்மிகு பழனியாண்டவர் கலை மற்றும் பண்பாட்டுக் கல்லூரி, பழனி-624601, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Problems in Women's Lives in Perumal Murugan's Short Stories

P. Praba a, *

^a Department of Tamil, Arulmigu Palaniandavar College of Arts and Culture, Palani-624601, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
prabamuthu04@gmail.com

Received: 10-11-2021
Revised: 23-08-2022
Accepted: 09-09-2022
Published: 28-11-2022

ABSTRACT

Kongu regional-based literature types evolved because of R. Sanmmuga Sundaram. Further, another pioneer in this literature named Perumalmurugan has taken this to the next level. He has taken immense measures in order to bring down the socio-economically weaker women in the region. He is pointing out some of the reasons through his novels which act as a barrier to the growth of women is suppression from men, dowry, and child marriage. His novels reveal that even in the twentieth-century women leads sorrowful life. He described about how women is subjected to various unwanted situations such as poverty, dowry, suppression from men, and lack of responsible men. In Perumalmurugan's novels, we could find that only a few women have undergone studies, otherwise, most women manage cattle and earn income through that. He also found that some older women resist the domination of men and live satisfactorily, and some women are accustomed to their men's suppression. Women's fiction points out modern-day women's status. His distinction qualities are such as he exactly identified how socio-economic weaker women face various problems and how they affect their livelihoods. Hence this article is based on Perumalmurugan's view on how women's face problems in the konju region.

Keywords: Marginalized Women, Sense of Dominance, Dowry, Lifestyle Issues

முன்னுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் பெண்களின் நிலை பரிதாப நிலையினை எட்டுவதாகவே பெ. மு கதைகள் உணர்த்துகின்றன. பல சூழ்நிலைகளில் வாழும் மகளிர்களாகவே கதையில் சுட்டப்பட்டுள்ளன. வறுமை, ஏழ்மை, வரதட்சணை, கணவனின் ஆதிக்க சூழல். கணவனின் பொறுப்பு இல்லாமை, போன்ற துன்பங்கள் அவர்களை வாட்டிவதைக்கின்றன. பெ. மு சிறுகதைகளில் ஒரு சில கதைகளில் மட்டுமே படித்தவர்களாக உள்ளனர். பெரும்பான்மையான சிறுகதைகளில் ஆடு, மாடுகளை வளர்த்து அதில் வரும் வருமானத்தில் குடும்பத்தைப் வழிநடத்துபவர்களாகவும், வயதான பெண்கள் வைராக்யமான பெண்களாகவும் சில பெண்கள் கணவனிடம் கட்டுப்பட்டுச் செல்பவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். பெண்களின் புனைவுகள் தற்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலையை சுட்டிக்காட்டுவதாகவே உள்ளன.

விளிம்பு நிலையில் தள்ளாடும் மகளிர் நிலை

விளிம்பு நிலையில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை மையப்படுத்தி படைக்கப்பட்டுள்ளதே பெ. மு. சிறுகதைகளாகும். விளிம்பு நிலை மக்கள் யார் என்பதை "நாட்டில் ஏனைய மக்களைப்போல

அனைத்து உரிமைகளையும் அனுபவிக்காத கணிசமாக மக்கள் கூட்டம் நாட்டில் ஆங்காங்கே சிதறிக்கிடக்கிறது. தகவல் தொடர்பு, வசிப்பிடம், உணவு, உடை, கல்வி பொருளாதாரம், வேலைவாய்ப்பு, ஓட்டுரிமை, அதிகாரத்தில் பங்கேற்றல் என்பனவற்றில் மற்றவர்களுக்கு இணையாக வாய்ப்புகளைப் பெறாமல் புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்கள் பெருந்திரளாக நாட்டில் உள்ளனர். அம்மக்களையே விளிம்பு நிலை மக்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். மொழி, இனம், சமயம் தொழில் வட்டாரம், மாநிலம் உள்ளிட்ட கூறுகளால்பல வகைக் குழுக்களாக நமது நாட்டில் பிரிந்து கிடக்கும் இவ்விளிம்புநிலை மக்கள் சமூக அரசியல், பண்பாட்டுரீதியாக உரிய அங்கீகாரம் வழங்கப்படாமல் உள்ளனர்” என விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்வியல் உரிய அங்கீகாரம் கிடைக்கப் பெறாமல் பின்தங்கியே வாழ்கின்ற வாழ்வை குறிப்பிடுகிறார் (Panneer selvam. 2008).

பெ. மு சிறுகதைகளில் பெண்கள் அடித்தட்டு மக்களாகவே வாழ்கிறார்கள். இவர்களின் வாழ்வியல் நிலை சமூக போராட்டங்களைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. கடினமாக உழைத்தும் வாழ்வில்முன்னேற முயற்சி செய்தும் பின்னோக்கிச் செல்லுகின்ற நிலையையே அடைந்துள்ளனர்.

குழந்தை திருமணம்

பெண்குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் அக்குழந்தையின் கணவனை அப்பொழுதே தீர்மானிக்கப்படும் நிலை முன்னரே மிகுந்திருந்தது. அத்தகைய கொடுமை பெரிதளவில் குறைந்தாலும் பெண்குழந்தை பருவம் எய்தியவுடன் திருமணம் செய்துவைக்கும் கொடுமை இன்றளவும்காண முடிகிறது. உடலளவிலும், மனதளவிலும் பதினெட்டு வயதை அடைந்தவுடன் தான் முழுமையான வளர்ச்சியடைகிறாள். ஆனால் இதனைப் பொருட்படுத்தாத சிலர் மணம் முடித்துக் கொடுக்கின்றனர். இச்சிக்கல் குறித்த ஆழமான முறையில் பதிவு செய்கிறார். இவரது சிறுகதைகளில் வீட்டில் தாயானவள் தன் பெண் பிள்ளைகளை விரைவாகத் திருமணம் மடித்துத்தர வேண்டும் என புலம்புவதாக பல சிறுகதைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

“வெம்பல்” சிறுகதையில் வல்லாள் என்ற சிறுமி பத்தாம்வகுப்பில் சேர்ந்த இரு மாதங்கள் ஆகின்றன. பருவமடைந்து ஆறு மாதங்கள் கூட ஆகவில்லை. அதற்குள் திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர். திருமணம் முடிந்து ஐந்து வருடங்களில் நான்கு வயது பையன் ஒருவனும் வயிற்றில் கரு ஒன்றும் இருக்கும் நிலையில் கணவன் இறந்து விடுகிறான்.

“பொம்மைக்கட்டைக்கு அலங்கரித்த மாதிரி கல்யாணப் பெண்ணாய் நிற்கிறாள் மூக்குஅடைய நோண்டிக் கொண்டிருந்த மூக்கு நோண்டி. தாய்ப்பால் குடித்து கொண்டிருந்தவளை வலுக்கட்டாய் இழுத்து எறிந்த காயம் அந்த உடுகள் சுகத்தை மறைக்கவில்லை அவளுக்குக் கல்யாணம்” இவ்வாறு பால் மணம் மாறாத பிஞ்சுக் குழந்தையினைத் திருமணம் செய்து வைக்கும் நிலையினை அச்சிறுகதையில் சித்தரிக்கிறார் ஆசிரியர் (Perumal murugan. 2016).

வரதட்சணை

பெண்களுக்கெதிரான முக்கியமான பிரச்சினைகளுள் ஒன்று வரதட்சணை. காலத்திற்கேற்றார்போல வரதட்சணைப் பொருட்களும் சமூகத்தில் மாறிக் கொண்டே வருகிறது. பெண்களைப் பெற்றவர்களின் குடும்பம் வறுமைநிலையில் வாடினாலும் வரதட்சணை கொடுக்காமல் பெண்களைத் திருமணம் செய்வதில்லை. பெண்ணை வாழ்க்கைத்துணையாகக் கொள்ளும் ஆண் பெண்ணுக்காக எதையும் கொண்டு வருவதில்லை. ஆனால் எவ்வித வசதியும் இல்லாத ஆண் தன்னுடைய வசதியை பெருக்கிக் கொள்வதற்கு திருமணம் என்ற நிறுவனம் ஆண்களுக்குக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

“பெண்குழந்தை வரப்போகிற ஒரு கணவனுக்காக வரப்போகிற ஒரு கணவனுக்காக வாழப்போகிற ஒரு அடிமை. அதற்காகத்தான் நாம் தயாரிக்கப்படுகிறோம் என்ற மனோ பாவத்தை அப்பெண் சிறுமியாக இருக்கும்போதே அடையும்படியாகக் குடும்பத்தின் நிர்வாக அமைப்புகள்

அமைந்துள்ளன. எனவே ஓர் இந்திய பெண் திருமணத்தன்றே மனைவியாக அடிமைவேலை செய்யத் தயாராகி விடுகிறாள். இந்த அடிமைப் பதவியும் அவருக்குச் சாதாரணமாக கிடைத்துவிடுவதில்லை. வரதட்சணை என்கிற கொடுமையை அவள் கடந்து வர வேண்டியுள்ளது. வரதட்சணை பற்றி பல இடங்களில் பதிவு செய்கிறார் ஆசிரியர். காலத்திற்கேற்றவாறு வரதட்சணை அளிக்கும் பொருள்களின் நிலை மாறு கின்றதே தவிர வரதட்சணை கொடுக்கும் நிலை மாறவில்லை.

“எருமைச் சீமாட்டி” சிறுகதையில் தனக்கு எருமை மாடு வரதட்சணையாகக் கொடுத்ததை அம்மா “சீமாட்டி (எருமைமாடு) மட்டும் எங்கூடவல்லீன்னா இங்கயா இருந்திருப்பன் எப்பவோ வாழாவெட்டியா இருந்திருப்பன் எப்பவோ வாழா வெட்டியா எங்கூருக்குப் போயி அங்கேளே முச்சுச் சிந்திகிட்டு இருந்திருப்பன்” எனக்கூறுகிறார்.

அடிமைத்தனம்

ஆணும், பெண்ணும் கலந்து சமம் என்ற நிலையில் வாழ வேண்டும். ஆனால் இந்த சமூகம் இரு பாலரையும் பல்வேறு கோணங்களில் வேறுபடுத்திக் காண்கிறது. ஆண் பெண்ணை அடிமைப்படுத்துவதும் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான சமூக வன்முறைகள் பெண்கள் மீது திணிக்கப்படுவதும் பெ. மு சிறுகதைகளில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்ணைத்தாயாகவும், தெய்வமாகவும் மதித்துப் போற்றும் சமூகம் பெண்ணினத்தை ஒடுக்குவதை சிறுகதைகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. பெண்கள் ஆணாதிக்கத்திற்கும், அடக்கு முறைக்கும் உட்படுத்தப்படுவது நடைமுறையாக உள்ளதை சிறுகதைகளில் காணப்படுகிறது. “கொறங்காடு” சிறுகதையில் பூவாயி வீட்டில் தனிமையில் இருக்கப் பிடிக்காமல் தோட்டத்திற்குச் சென்றாள் அங்கு கணவன் வேறு பெண்ணுடன் இருந்தான் அதைப் பார்த்துப் பொறுக்க முடியாமல் கணவனிடம் எனக்கு ஒருவழியை கூறிவிட்டுச் செல்லுங்கள் எனக் கணவனிடம் கேட்டதற்கு அவளை அடிக்கிறான்.

“பக்கத்துல கெடந்த ஊஞ்ச வெளார எடுத்து வெளுத்தான் ரத்தம் வரவல அடிச்சான். ரோட்டுல் இழுத்துப் போட்டுட்டு போயிட்டான்” என பூவாயி அழுது புலம்புகிறாள்.

“ஓரம்பரை” சிறுகதையில் சீராயி தன் வயலில் உறவுக்காரனிடம் உழுகச் சொல்கிறாள். வயலை உழுதுவிட்டு நான்கு மணிநேரம் உழுததற்கு ஐந்து மணிநேரத்திற்குரிய பணத்தைக் கேட்கிறான் “வாங்குற வழில வாங்கிக்கிறன்” என மிரட்டுகிறான்.

“சிதைவு” சிறுகதையில் மனைவி கோழிக் குழம்பை அடுப்பில் வைத்துவிட்டு திரைப்படம் பார்ப்பதற்கு பக்கத்துவீட்டிற்குச் சென்று விடுகிறாள். குழம்பு கொட்டிவிட்டது. ஆதற்கு கணவன் மனைவியை அடித்துத் துன்புறுத்துகிறான். “கவ்விப்பிடித்த அவன் அவள் வயிற்றில் ஓங்கி உதைத்தான். கொட்ட மாரை எடுத்து காலில் விளாசினான். கையை முறுக்கிப் பிடித்து வெறி கொண்டவனாய் அடித்தான்”

கணவனின் பொறுப்பின்யால் பெண்கள் படும் துன்பம்

“குடி குடியைக் கெடுக்கும்” என்னும் வாசகம் மது அருந்துபவர்களின் செவியில் விழுவதில்லை. சமுதாயத்தில் மது அருந்துவது ஒரு இழிவான செயலாகவே கருதப்படுகிறது. கள்ளும், மதுவும் மனிதர்களின் மனத்தினை மயக்கி அழிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவை. கள்ளினை உண்டவர்கள் நஞ்சினை உண்டவர்களாகக் கருதப்படுவர். இறந்தவர்களும் மதுவினை உண்டு மயங்கிக் கிடப்பவர்களுக்கும் வேற்றுமையில்லை என்பதை வள்ளுவர்

“துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்

நஞ்சுண்பார் கள்ளுண்பவர்” எனக் கடிந்துரைப்பர் (Parimelalhagar, 2015).

இத்தகைய கொடிய மதுவினை அருந்திவிட்டு ஆண்கள் பெண்களை துன்புறுத்துவது இன்றளவிலும் தொடர்கதையாகி வருகிறது. சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பினை ஆசிரியர் தனது

சிறுகதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஆண்கள் மதுவிற்கு அடிமையாகி தன் குடும்பத்தினை நிற்கதியானநிலைக்கு உள்ளாக்கி விடுவது பெண்களை ஆழ்ந்த துன்பத்தில் தள்ளிவிடுகிறது.

இருள்திசை சிறுகதையில் தன் கணவன் குடித்துவிட்டு இரவில் வீட்டிற்கு வராமல் இருப்பதால் தன் மகனை அழைத்துக்கொண்டு நள்ளிரவில் தனியாகச் செல்கிறான். அங்கு சுயநினைவில்லாமல் மயக்கநிலையில் கிடக்கிறான்.

“ஓடை” சிறுகதையில் கணவன் குடித்துவிட்டு பொறுப்பில்லாமல் இருப்பதால் குடும்பத்தினை வழிநடத்துவதற்கு மகன் மில் வேலைக்கும் மனைவி கார வேலைக்கும் செல்கிறார்கள்.

வறுமையின் சித்தரிப்புகள்

ஆசிரியர் பெருமாள் முருகன் படைத்துள்ள சிறுகதைகளில் உள்ள சமுதாயப் பின்புலத்தை நோக்கும்போது அவை வறுமையின் பிடியில் உள்ளதைக் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக உள்ளத்தில் எழுதிய முகம், சந்தனச்சோப்பு, வறுகறி, கோம்பைச்சுவர், எருமைச்சீமாட்டி, போன்ற ஏராளமான சிறுகதைகளில் காணலாம். “வறுகறி” என்னும் சிறுகதையில் இடம்பெறும் குமரேசனின் பாட்டி தன் குடும்பத்தில் சமைப்பதற்கு மூன்று பாத்திரங்கள் மட்டும் இருந்த நிலையில் பாட்டி “கழுவிக் கமுத்துன வெறுஞ்சட்டி பிசனாரி ஊருஎன்பாள். இவ்வாறு கூறுவதிலிருந்து அக்குடும்பம் புழங்குவதற்குக்கூட பாத்திரம் இல்லாத நிலையில் இருந்ததைக் காண முடிகிறது.

“உள்ளத்தில் எழுதிய முகம்” சிறுகதையில் சரஸ்வதி கிராமத்திலிருந்து நகரத்திற்குப் படிக்கச் செல்கிறாள் சரஸ்வதி நகரத்தில் வறுமையில் இருந்த நிலையினை ஆசிரியர் “பெருநகரம் கொஞ்ச நாள் தன் அரக்க வாயைக் காட்டிப் பயமுறுத்தியது. பழகப்பழக அதன் கோரப் பல்லிளிப்பு அவளுக்குத் தென்படத் துவங்கியதும் இயல்பாகிவிட்டாள்.” சரஸ்வதிக்கு வறுமை பழகிவிட்டதை இவ்வாறு சித்தரிக்கிறார்.

“கோம்பைச்சுவர்” எனும் சிறுகதையில் முத்துப்பாட்டாரின் மனைவி “அழுவற ஊட்டுல இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஒழுவுற ஊட்டுல இருக்கக் கூடாதுன்னு சொலவந்தரம் சொல்லறது சும்மாவா?” என்று புலம்புவாள் வேறு வழியல்லாமல் அப்படி இப்படி புரட்சி செய்து கூரை வேய்வார் என்பதிலிருந்து கூரை வீட்டில் மழைநாட்களில் வீட்டின் நிலையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

வறுமையிலும் வயதான பெண்களின் வைராக்கியம்

இளமையில் வறுமை மிகக் கொடியது என்றார் ஓளவை. ஆனால் முதுமையிலோ வறுமை, தனிமை என இரண்டும் சேர்த்து வருத்துகிறது. ஆசிரியர் பெருமாள் முருகன் தனது சிறுகதைகளில் வயதான பெண்கள் தான் தனிமையில் வாடிய நிலையில் வறுமை வதைத்தாலும் வைராக்கியத்துடன் இருப்பதை தெளிவாக படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளதைக் காணலாம் இத்தகு வைராக்கியமான பாட்டிகளின் நிலையினை உனக்கு என்ன வேணுமெய்யா, கருதம்பாளை, உச்சிக்காற்று, வேப்பெண்ணெய்க்கலயம், வேக்காடு, போன்ற கதைகளில் காணலாம்.

“உனக்கு என்ன வேணுமெய்யா” என்ற சிறுகதையில் வரும்பாட்டி தனக்கு நேரும் சிறியப் பிரச்சினையிலிருந்து குடும்பத்தையே குலைநடுங்க வைக்கும் பிரச்சினை வரை அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் யாருடைய உதவியையும் நாடாமல் இறைவன் கருப்பானாரிடம் மட்டும் கிடாய் வெட்டுவதாய் வேண்டுகல் வைப்பாள். அந்த வரிசையில் மொத்தம் பதினான்கு கிடாய்கள் என்றானது. இறுதியில் தன் வறுமையின் காரணமாக இறுதியில் ஒரு கிடாய் வெட்டுவதாக ஏற்பாடு செய்தாள் தன்னிடம் இருந்த ஒரே சொத்தான காதுக் கொப்பை விற்றாள். மேலும் அவ்வூரில் வெள்ளாடு வைத்திருப்பவர்கள் இன விருத்திக்காக கிடாயிடம் (கருப்பையா) வருவார்கள். பாவாத்தாளிடம் செலவிற்குப் பணம் கொடுப்பார்கள் ஆனால் பணம் வாங்க மறுத்துவிடுவாள். பாவாத்தாள் கருப்பனாரிடம் “அந்த மனசத்துள்ளத்துடிக்க அறுத்தெடுத்து உம்முன்னால வெச்சாலும் வெப்பனே தவிர

உன்ன வெச்சுப் பணம் சம்பார்க்க மாட்டானப்பா” என்று கூறுவார். இதிலிருந்து பாவாத்தாள் வறுமையிலும் வைராக்கியத்துடன் இருந்ததைக் காணலாம்.

உணவு இல்லாத நிலை

“தனி ஒரு மனிதனுக்கு உணவில்லை எனில்

இந்த ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்”

என்றார் (Meyyappan, 2001). ஆனால் இன்றும் ஒரு வேளை உணவுக்கு வகையின்றி வறுமையில் வாடும் ஏழைகள் அதிகம். நம் அடிப்படைத் தேவைகளுள் முதன்மையானதும், முக்கியமானதும் ஒன்று உணவாகும் அந்த உணவில்லா நிலையினை தம் சிறுகதையில் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர். நல்ல கெதி எனும் சிறுகதையில் அம்மா தமது இரு மகன்களுக்கும் பகல் உணவாகக் கம்பஞ்சோற்றை வைத்துவிட்டு இறந்த விட்டிற்குச் சென்று வருகிறாள். அந்தக் கம்பஞ்சோற்றையும் நாய் கொட்டி விடுகிறது. ஆத்திரம் கொண்ட அம்மா சிறு வயதான தன் இரு மகன்களையும் கோபம் தணியும் வரை திடுப்பிக் கோலால் அடிக்கிறாள்.

இதே போன்று வறுகறி எனும் சிறுகதையில் பாட்டி “ஊறிய களியைக் கரைத்துக் குடித்துவிட்டு பகல் முழுவதும் சுகமாகப் படுத்திருப்பாள்” என்று ஆசிரியர் பதிவு செய்வதிலிருந்து களிதான் பகல் முழுவதும் பாட்டிக்கு உணவு எனக் கூறுகிறார்.

முடிவுரை

கொங்கு வட்டாரம் சார்ந்த விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்வியலைக் கண் முன்னே நிழலாடும் வகையில் எடுத்துரைப்பவர் பெருமாள் முருகன். விளிம்பு நிலை சமூகத்தில் வாழும் மகளிரைப் பண்பாட்டு ரீதியில் பாதிக்கின்றது எனில் அவர்களின் தனிமனித வாழ்வே ஆகும். இவற்றை கணவனின் ஆணாதிக்கம், குழந்தைத் திருமணம், வறுமை போன்றவை பாதிப்படையச் செய்கின்றன. தனிமனித பண்பாட்டு சிதைவுகளால் தனிமனித வாழ்வு மட்டுமின்றி அவர்கள் சார்ந்த வாழ்வோரின் வாழ்வியலும் கேள்விக்குள்ளாவதே தமது சிறுகதையின் வழி எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

References

Meyyappan, S. (2001) Bharathiyar Kavithaikal, Paavai Pathippagam, Chennai, India.

Paneer selvam, M. (2008) Paventharum Vilimbu Nilai Makkalum, Paavai Pathippagam, Chennai, India.

Perumal Murugan, (2016) Perumal Murugan Sirukathaikal, Kalasuvadu pathipagam, Chennai, India.

Parimelalhagar, (2015) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License